

ГОРЕЦЬКИЙ Петро Йосипович (24. 11(06. 12). 1888, с. Мутин, нині Кролевець. р-ну Сум. обл. — 16. 08. 1972, Київ) — мовознавець. Кандидат філологічних наук (1946). Закін. Глухів. гімназію (нині Сум. обл., 1908), Київ. університет (1914). Учителював. Від 1919 працював у системі АН УРСР: 1920–26 — співробітник Комісії з укладання «Словника живої української мови», від 1926 (з перервою) — в Інституті мовознавства

(1930–63 — старший науковий співробітник), 1935–41 — у видавництві АН. Одночасно 1920–28 викладав на Пед. курсах ім. Б. Грінченка. Досліджував проблеми лексикології та лексикографії української літературної мови. Автор низки статей, у яких безпідставно критикував укр. мовознавців, зокрема О. Курило, М. Гладкого та ін., за «націоналістичні перекручення», ухиляння від збігів подібних явищ в рос. та укр. мовах. Разом з І. Шалєю підготував підруч. «Українська мова: Практич.-теор. курс» (1926), який витримав 8 видань; спів-автор «Курсу сучасної української літературної мови: У 2 т.» (т. 1, 1951) та «Курсу історії української літературної мови: У 2 т.» (т. 1, 1958), автор монографії «Історія української лексикографії» (1963) та багатьох статей з теорії та історії укр. словникарства. Г. брав участь в укладанні й редагуванні 6-том. «Українсько-російського словника» (1953–63) та 11-том. «Словника української мови» (1970–80; Державна премія СРСР, 1983), зокрема його першого тому. Усі зазначені праці видані у Києві.

Рекомендована література

1. Українська мова у XX сторіччі: Історія лінгвоциду. К., 2006.

Г. В. Воронич

Бібліографічний опис:

Горецький Петро Йосипович / Г. В. Воронич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31230>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).